

има да пригледватъ сѣки мѣсяцъ двама други сограждане, чия има върно въ кисія, сѣкоя недостача ся отиося на счетъ на надзиратели-те. — Приглашаваме наши-те родолюбивы соотечественници, що сѣ по други мѣста, както и сѣкиго Българинъ и други челолюбивы народы, да пожертвуютъ за това добро, и Господъ Богъ ще награди сѣкиго по усердіе-то му и на сѣщій-атъ и бждащій-атъ животъ.”

Като го написа, прочете го въ събрание-то и ся обѣрнѣ къмъ дѣдо Илія Видинлія, та каза: “Дѣдо Илія, ты си Габровчанинъ, както и азъ, както и всички тука събраны, но ты си отъ най-първы-тѣ и най-богаты-тѣ испомежду ны; земи и запиши ты найна-прѣдъ какво ще помогнешъ за ново-то училище. Ако пишешъ ты 20 х. ще пишѣ и азъ 20 х. ако пишешъ ты 25 и азъ 25.” На това дѣдо Илія ся прѣкрѣсти и подписа 2500 гр. А той извади на часъ-тѣ и брой также 2500 гр. и рече: “освѣнъ туй азъ има да оставѣ и подирь смѣрть-тѣ си нѣщо, малко но сигорно.”

Послѣдне-то писмо на този прѣвъ благодѣтель на Габровско-то училище бѣше отъ Букорещъ, то показува тежкѣ-тѣ горестъ, която поразила рѣдкый-тѣ този родолюбецъ, при видѣ-тѣ на немареніе-то и хладнокрѣвіе-то на тамкашни-тѣ директоры за справѣ-тѣ на училищны-тѣ имоты и частны приношенія. Въ тѣзи горестъ слѣдъ нѣкой день ся и прѣстави той въ Галацъ на пѣтъ-тѣ къмъ Одесѣ 2 октовр. 1848. Негово-то мѣсто въ попечителство-то училищно наедно съ Палаузова зае душеприкащикъ-тѣ и испълнитель-тѣ на завѣщаніе-то му Матѣей Миловановъ.

Смѣрть-та на този незабравенъ за Габровско-то училище благодѣтель наскѣрби както всички тѣи и присный-тѣ неговъ другарь и соревнитель Н. С. Палаузова, но не отне ни най-малко отъ неговѣ-тѣ ревность и стараніе за благоустроеніе-то и успѣхъ-тѣ на Габровско-то училище. Наедно съ новый-тѣ свой другарь и съисполнитель на завѣщаніе-то покойнаго Априлова, тѣ проводихъ на 1848 второй пѣтъ Г. В. Рашеева да посѣти и пригледа какъ отива училище-то въ Габрово.

Прѣвъ тѣзи година съ обще-то желаніе на Габровскѣ-тѣ об-